

ساز و کارهای کنترل و پایش ریسک نقدینگی

در راستای پایش ریسک نقدینگی بانک ملت، از شاخص‌های ریسک‌های کلیدی (Key Risk Indicators) استفاده می‌نماید. برخی از مهمترین شاخصهای مذکور عبارتند از:

• نسبت پوشش نقدینگی (Liquidity Coverage Ratio) (LCR):

یکی از مهمترین ابزارهایی که در پایش ریسک نقدینگی مورد استفاده قرار می‌گیرد نسبت پوشش نقدینگی (نام دارد. نسبت مذکور از حاصل تقسیم "دارایی‌های نقد با کیفیت" به "خالص جریان‌ات نقدی خروجی (تفاوت جریان‌های نقد ورودی و خروجی) طی سال زمانی سی روزه آتی" محاسبه می‌گردد.

• نسبت خالص تامین مالی با ثبات (Net Stable Funding Ratio) (NSFR):

علی‌رغم اینکه در حال حاضر الزامی از سوی بانک مرکزی به منظور محاسبه و رعایت نسبت مذکور وجود ندارد. لیکن در بانک ملت به منظور پایش ریسک نقدینگی نسبت مذکور محاسبه می‌گردد. نسبت نقدینگی با ثبات (NSFR) افق زمانی طولانی‌تری دارد و با هدف ایجاد ساختار سررسید پایدار دارایی‌ها و بدهی‌ها در بانک توسعه یافته است.

• سایر نسبت‌های نقدینگی:

نسبت‌های مختلف ریسک نقدینگی در بانک جهت پایش ریسک نقدینگی مورد استفاده قرار می‌گیرد. نسبت‌های "دارایی‌های با قابلیت نقد شوندگی سریع به کل دارایی‌ها"، "دارایی‌های با قابلیت نقد شوندگی سریع به بدهی دیداری"، "نسبت سپرده به تسهیلات در بخش ریال و ارز" و... از نسبت‌هایی هستند که در بخش نقدینگی مورد توجه قرار می‌گیرند.

• در بانک ملت مراجع مختلفی نظارت، کنترل و پایش ریسک نقدینگی را در دستور کار دارند. که برخی از مهمترین آنها

عبارتند از: کمیته مدیریت ریسک؛ کمیسیون ریسک نقدینگی؛ کمیته دارایی و بدهی.